

Spm. nr. S 390

Til justitsministeren (16/1 02) af:

Line Barfod (EL):

»Vil ministeren indhente oplysninger fra de relevante tyske myndigheder om indretningen og brugen af det våbenregistrerings- og identifikationssystem, der anvendes der?«

Begrundelse

Spørgeren er blevet gjort bekendt med, at der i Tyskland er et system, hvorefter våben, inden de bliver solgt til private, skal affyres et antal gange, således at de affyrede projektiler kan bruges ved en evt. senere identifikation på basis af de unikke spor, som en affyring sætter.

Svar (22/1 02)

Justitsministeren (Brian Mikkelsen, fg.):

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet anmodet Udenrigsministeriet om at tilvejebringe de ønskede oplysninger fra Tyskland.

Når disse oplysninger foreligger, vil jeg vende tilbage til sagen.

Tilvejebringelse af oplysninger fra andre lande er erfaringsmæssigt ressource- og tidskrævende. Det må derfor forventes, at der kan gå 1–2 måneder, før de ønskede oplysninger foreligger.

Spm. nr. S 280

Til justitsministeren (10/1 02) af:

Colette L. Brix (DF):

»Vil ministeren tage initiativ til, at der udarbejdes bagatelgrænser, f.eks. ved salg af brugte biler i forbindelse med lov om ændring af lov om køb § 54, stk.1, hvor garantiperioden ændres fra 1 år til 2 år?«

Svar (22/1 02)

Justitsministeren (Brian Mikkelsen, fg.):

Lovforslaget om ændring af købeloven (lovforslag nr. L 9) indeholder bl.a. forslag om forlæn-

gelse af den absolutte reklamationsfrist efter købelovens § 54, stk. 1, (handels- og civilkøb) og § 83, stk. 1, (forbrugerkerb).

Med henblik på opfyldelse af forbrugerkerbsdirektivet foreslås det således, at fristen i forbrugerkerb for at klage over mangler ved salgsgenstanden forlænges fra 1 år til 2 år efter, at køberen har modtaget varen, jf. lovforslagets § 1, nr. 11. Fristen kan ikke fraviges til skade for forbrugeren.

Det foreslås endvidere, at der i handels- og civilkøb skal gælde en tilsvarende reklamationsfrist på 2 år, jf. lovforslagets § 1, nr. 4. Her er reklamationsfristen dog gjort fravigelig, og de erhvervsdrivende vil således som hidtil kunne aftale en anden reklamationsfrist, f.eks. på 1 år, hvis der i det konkrete tilfælde findes at være behov herfor.

Den foreslåede udvidelse af reklamationsfristen efter købelovens § 54, stk. 1, og § 83, stk. 1, bygger på anbefalinger fra en arbejdsgruppe under Justitsministeriet i betænkning nr.

1403/2001 om gennemførelse af forbrugerkerbsdirektivet.

I betænkningen (side 149) har arbejdsgruppen bl.a. overvejet, om der bør fastsættes en kortere reklamationsfrist (end de nævnte 2 år) for køb af brugte varer. Herom er bl.a. anført følgende:

»Arbejdsgruppens lovudkast indeholder ... ikke en ... særrregel om reklamationsfristen ved køb af brugte varer. Arbejdsgruppen har herved lagt vægt på, at en bestemmelse, der knytter bestemte retsvirkninger til sondringen brugt/ikke brugt, kan skabe vanskelige afgrænsningsproblemer. Det er endvidere arbejdsgruppens opfattelse, at der i det eksisterende mangelsbegreb er indeholdt en fleksibilitet, der gør det muligt i fornødent omfang at tage hensyn til de særlige forhold, der måtte gøre sig gældende for disse køb. Det har endelig indgået i arbejdsgruppens overvejelser, at stridens kerne ved køb af brugte varer i vidt omfang synes at relatere sig til spørgsmålet om at fastlægge standarden for brugte varer – et spørgsmål som en forkortet reklamationsfrist ikke bidrager til løsningen af. Det er på den baggrund arbejdsgruppens opfattelse, at differentierede reklamationsfrister vil indebære en u hensigtsmæssig komplicering af den køberetlige regulering. Da der endvidere ikke synes at være hensyn, der i afgørende grad indikerer et behov, der i givet fald kunne retfærdiggøre en sådan regelkomplicering, kan arbejdsgruppen ikke anbefale, at muligheden efter